

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A hurok szorulása a tizediken**

1. A gondoskodás ára

Kővári Klára

A nehéz fa bejárati ajtó csikordulva záródott be a földszinten, megtörve a lépcsőházi vita feszült csendjét. Bálint lépett be rajta, vállát húzta a nehéz, sötétkék biztonsági őri zubbony, amelyen még ott ült a huszonnégy órás műszak fojtogató, kávészagú fáradtsága. Szemei alatt sötét karikák húzódtak, léptei ólomként nehezedtek a repedezett kőlapokra. Nem vágyott másra, csak a második emeleti lakás csendjére, ahol Enci talán még aludt, és arra, hogy végre letehesse az éjszakai éberség kényszerű maszkját.

Ahogy az első emeleti fordulóhoz ért, Erzsi néni ajtaja még mindig nyitva állt. Az idős asszony, aki az imént még gyanakvó és tüskés volt a folyosón állókkal, Bálint lépteit hallva azonnal megváltozott. Arca megpuhult, a szemeiben villanó éberséget pedig felváltotta egy mély, szinte fájdalmas aggodalom. Nem törődve többé sem Fekete Zoltán szigorú tekintetével, sem Dániel suttogó drámájával, kilépett a küszöb elé, egyenesen a kimerült fiatalember elé állva.

– Jaj, kisfiam, hát megint teljesen tönkreteszed magad ezekkel a gyilkos műszakokkal – suttogta Erzsi mama, és a hangjából teljesen eltűnt az a karcos él, amivel a ház többi lakójával beszélt. Hűvös, csontos kezét Bálint karjára tette, s az érintésben ott rejlett az a mély, elfojtott szeretet, amit csak a legközelebbi hozzátartozók mernek mutatni. – Sápadt vagy, mint a fal. Gyere be egy percre, főztem neked meleg levest, azt meg kell enned, mielőtt lefekszel.

Bálint fáradtan próbált szabadkozni, tekintetét zavartan járatta a folyosó sarkaiba, feszülten figyelve, nem hallja-e meg valaki az idős nő szavait a vékony falakon keresztül. A házban terjedő pletykák így is épp elég nehezek voltak.

– Nem kell, Erzsi néni, tényleg... Enci biztosan főzött valamit, és csak aludni akarok – mondta halkan, de az ellenállása erőtlen volt.

Erzsi mama szemei elhomályosultak, suttogása még halkabbá, még intimebbé vált, ahogy közelebb lépett.

– Hagyd most Encit, fiam. Tudom én, milyen nehéz most nektek a hitelekkel, a megélhetéssel... De emlékezned kell, hogy miért vagy abban a lakásban. Az a lakás... az ő jussa volt. Megszenvedtem érte a sógorommal, Isten nyugosztalja, de neked adtam,

hogy legyen hol lehajtanod a fejed. Senki nem veheti el tőled, hallod? – Az idős asszony hangjában egy régi, sötét titok súlya rezdült meg, egy olyan áldozaté, amit évtizedekkel ezelőtt hozott meg, s amiről a ház lakói csak suttogni mertek a zárt ajtók mögött.

Bálint csak bólintott, a torkában lévő gombóc akadályozta a beszédben. Érezte a szeretet és a bűntudat fojtogató keverékét, ami ehhez a házhoz és ehhez a magányos asszonyhoz kötötte. Elfogadta a törődést, mert tudta, hogy ebben a rideg, bizonytalan világban, ahol a lakógyűléseken a filléreken vitatkoznak, ez a súlyos titkokkal terhelt, elfojtott családi kötelék az egyetlen igazi menedéke.

2. A hurok szorulása a tizediken

Kardos Gábor

Dr. Balog Henrik a tizes lakás elegáns sötétjéből kíserte figyelemmel a lépcsőházi neszeket. Vékony, ápolt ujjaival végigsimította az asztalán heverő aktákat, amelyek között ott lapult Máté és Bianka törlesztőrészleteinek csődközeli kimutatása is. A hideg, éles tekintetű ügyvéd pontosan tudta, mikor kell lépnie: a feszültség már pattanásig feszült a falak között, a fiatal pár kétségbeesése pedig a legolcsóbb valutává vált a piacon.

A harmadik emelet felől Máté nehéz léptei visszhangoztak, miközben a folyosón Fekete Zoltán, a szabálymániás közös képviselő tette meg szokásos ellenőrző körét. Balog ekkor lépett ki a homályból. Jéghideg eleganciája azonnal megfagyasztotta a levegőt a lépcsőfordulóban. Szavaiban nem volt nyers indulat, csupán kíméletlen, kimért számítás. – Zoltán – megszólítása halk volt, mégis parancsoló. – A ház állapota tarthatatlan. A rendkívüli közgyűlésen teljes mellszélességgel támogatni fogom a felújítási alap azonnali megduplázását. A tőkeerős lakóknak ez nem jelenthet gondot, a többiek pedig... nos, nekik el kell gondolkodniuk a jövőjükről.

Fekete Zoltán szeme felcsillant a támogatás hallatán. A háttérben, a földszint felől a Miri Csemege friss illata és a szuterén salétromos csendje húzódott meg, miközben Balog pontosan tudta: az elszabaduló havi költségek alatt Mátéék és a többi nehéz sorsú lakó végleg összeroppan. Amikor a fizetési felszólítások megérkeznek, ő már ott fog állni a vételi ajánlatokkal, hogy áron alul megkaparintsa az ingatlanokat.